

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

der foreslaas nedsat i Henhold til § 1, kan træffe Beslutning om, at der foretages Ekspropriation af Arealer, hvorpaa der findes Brunkulslejer, samt af Brunkulsoplæg og Ekspropriation, saavel endelig som midlertidig, af det til Driften og Udnyttelsen af ovennævnte Arealer og Oplæg fornødne Areal, derunder Areal til Vej- og Sporforbindelse samt Læggeplads for Brændselet. Brændselsudvalget kan endvidere til Hjælp ved Fremskaffelse og Fremføring af Brunkul og Tørv, dersom det skønnes nødvendigt, hertil ekspropriere Maskiner, Transportmateriel og øvrigt Driftsmateriel, særlig saadant, hvis Anvendelse for Tiden er indskrænket. Materiellet kan eksproprieres saavel til fuld Overtagelse som til midlertidig Brug. Som Led i Tilrettelæggelsen af en rationel Udnyttelse af Landets Brunkulslejer bemyndiges Ministeren for Landbrug og Fiskeri til at udstede Forbud mod Optagning af og Handel med Brunkul. Ministeren kan dispensere fra et saadant Forbud. Det er de vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget. Dernæst indføres der en Række Bestemmelser om Fremgangsmaaden ved Gennemførelsen af disse Ekspropriationsbestemmelser.

I § 4 fastsættes det, hvem der skal være Medlemmer af den Taksationskommission, der, hvis der foretages Ekspropriation, skal fastsætte Erstatningen, der skal udredes til den paagældende Ejer. Det foreslaas, at Taksationskommissionen skal bestaa af 5 Medlemmer, nemlig en af Højesteret udpeget Formand, to Medlemmer udpeget henholdsvis af Handelsministeren og Landbrugsministeren samt to Medlemmer valgt af Amdsraadet for den Amdsraadskreds, hvori de paagældende Arealer eller Brændselsmaterialer, Maskiner og Materiel findes.

Endvidere faar Brændselsudvalget, som foreslaas nedsat efter § 1, Bemyndigelse til, saafremt en Ejer eller Bruger af et Brunkulsleje ikke kan udnytte et saadant Brunkulsleje, fordi han ikke har Adgang til Veje o. lign., og dersom Udvalget skønner, at det er fuldt forsvarligt, at han faar sit Brunkulsleje udnyttet af Hensyn til Befolkningens Forbrug af Brunkul, for hans Regning at foretage Ekspropriation af Arealer til de nødvendige Veje og til Læggepladser o. lign. Naturligvis maa den paagældende efter en saadan Ekspropriation, hvis man ikke kan enes om en frivillig Afstaaelse, yde fuld Erstatning; denne fastsættes ligeledes af den Taksationskommission, jeg lige har nævnt.

Med Hensyn til Erstatningens Fast-

sættelse og Udbetaling vil Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 være at følge — det findes i § 6.

For at fremme den private Foretagsomhed med Hensyn til Udnyttelse af Tørve-moser og Brunkulslejer foreslaas det i § 7, at der til Sikkerhed for Betaling af Gæld, der stiftes hos Stat, Kommune eller private til Igangsættelse eller Forøgelse af Produktion af Tørv eller Brunkul, med Landbrugsministeriets Samtykke kan indrømmes Kreditor Fortrinsret i Produktionen og de hertil anskaffede Maskiner og andet Driftsmateriel efter nedenstaaende Regler, og saa følger der i samme Paragraf en Række Regler for, paa hvilke Betingelser denne Fortrinsstilling kan gives.

Dette er gjort for at sætte Gang i disse Foretagender. Naturligvis maa det være saadan, at den, der giver Kreditten, maa sørge for at faa sine Penge, og at Køberen af Tørv ikke kommer i den Situation, at han kommer til at betale det to Gange, men man maa antage, at en saadan Bestemmelse vil gøre det lettere for driftige Folk, som mangler den fornødne Kapital, at sætte en Tørveproduktion i Gang, der ikke alene kan fremskaffe betydelige Brændselsmaterialer, men ogsaa kan skabe meget Arbejde, og det er ogsaa en Side af Sagen, som sikkert vil faa overordentlig stor Betydning for os i den kommende Tid.

Det næste Forslag, jeg har den Ære at fremsætte for det høje Folketing, er *Forslag til Lov om Laan til Opførelse af Ensilagebeholdere ved Landbrugsejendomme*. Grunden til Fremsættelsen af dette Forslag er den samme som til Fremsættelsen af Forslaget om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer. Det foreslaas at yde Laan til Opførelse af Ensilagebeholdere ved Landbrugsejendomme for derved at sætte Landbruget i Stand til at udnytte Grøntfoderavlen herhjemme om Vinteren og paa den Maade gøre Landbruget mere selvforsynende med Raastoffer.

I Statsministeriets Raastofkommission, som behandler disse Problemer, har man udarbejdet Forslaget under Hensyn til Forholdene, idet man fra alle Sider mener, at nu, hvor de udenlandske Raastoffer til Landbruget er blevet saa kostbare og saa vanskelige at faa her til Landet, vil saadan Ensilage bedre kunne konkurrere med disse end under normale Forhold. Oliekagerne er nu omtrent dobbelt saa dyre som tidligere, og det gælder for dem som for Kullene, at det først og fremmest er Fragten, der gør, at disse Varer kommer saa højt op i Pris. Endvidere maa man regne med den Mulighed,